

Raz po futbalovom tréningu sme sa stretli s kamarátom Milanom Kachútom z Nižnej. Mal so sebou zvláštnu hokejku, tak sme zisťovali, čo to vlastne je.

Klub ŽATVA 90 DOLNÝ KUBÍN aj po 30 rokoch plný energie

Klub Žatva 90 vznikol v roku 1990 pôvodne ako futbalový klub. Po viacerých rokoch účinkovania v mestskej futbalovej lige v Dolnom Kubíne sa v roku 2004 začalo pár hráčov zaujímať o florbal. Ten najskôr kombinovali s futbalom, no po približne polročnom zoznamovaní sa s hokejkou v roku 2005 futbal úplne zanechali a klub Žatva 90 sa stal čisto klubom florbalovým. Odvtedy je baštou florbalu minimálne v regióne dolnej Oravy. Nakoniec aj po 30 rokoch majú chlapi, teraz už chlapi, stále radosť z hry a nové plány pre rozvoj svojho klubu. S niekoľkými starými harcovníkmi som sa mal možnosť stretnúť a urobiť krátke výročné zhrnutie.

Kto bol pri kosení a kde ste kosili, robili žatvu, keď vzniklo pomenovanie?

Chlapi v júni roku 1990 na Medzihradnom kosili trávnu a akurát v tom čase sme hľadali nový názov pre futbalový tím, keďže sme účinkovali v mestskej futbalovej lige v Dolnom Kubíne. Predtým sme sa volali podľa mestskej časti Medzihradné, ale hráči boli aj z iných častí Dolného Kubína hľadali sme iný názov. Keďže kosili tak ich napadlo, že sa budeme volať Žatva a pridali sa k tomu tiež rok vzniku.

Predpokladám, že to boli aj zakladajúci členovia klubu.

Boli to chlapi z Medzihradného Pavol Dobák a Peter Smoleň.

Najskôr ste hrávali futbalové súťaže, turnaje v rámci mesta, asi 15 rokov. Aj to bola najskôr populárna súťaž?

Najskôr mužstvo hralo mestskú futbalovú ligu, ktorá sa hrávala na už neexistujúcom škvarovom

ihrisku pri ZŠ Janka Matúšku. Neškôr sa liga presunula na futbalové škvarové ihrisko pod Kuzmínovom. Organizoval ju Jindrich Masarovič a riadil ju naozaj profesionálne. Hráči museli byť riadne zaregistrovaní. Bola to veľmi dobrá súťaž, kde vládla zdravá rivalita a tiež priateľská atmosféra. Na ligu chodilo dosť divákov. Klub sa ale zúčastňoval aj množstva turnajov vo futbale či už vo Veličnej alebo Jánskeho turnaja v Dolnom Kubíne. Tiež sme hrávali turnaje vo volejbale a hokejbale na Medzihradnom pod mládežníckou organizáciou Nespím, ktorú viedol Maťo Ondruš s kamarátmi.

Aj z tohoto obdobia môžeme spomenúť nejaký výsledok, zážitok, kde ste hrávali, ktoré mužstvá tam ešte hrali?

V mestskej lige sme hrali prevažne v strede tabuľky. Dôležité bolo hlavne sa stretnúť a z chuti si zašportovať. Väčšie úspechy sme mali skôr na turnajoch. Či už víťazstvo na turnaji vo Veličnej alebo tituly

na spomínanom Jánskom turnaji v Dolnom Kubíne. K Jánskému turnaju máme aj takú zaujímavú spomienku. Vyhrali sme ho štyrikrát v rade a na piaty raz nás už radšej ani nepozvali (smiech).

Hrávali sme prevažne v telocvični Cirkevnej školy v Dolnom Kubíne a v letných mesiacoch sme sa premiestnili na futbalové ihriská v Oravskej Porube - Zábřeží, Veličnej a tiež na Bzinách.

Potom ste sa dali na florbal. V našich končinách nový šport. Kto k nemu navigoval ostatných?

Raz po futbalovom tréningu sme išli na pivo kde sme sa stretli s našim kamarátom Milanom Kachútom z Nižnej. Ten mal so sebou zvláštnu hokejku, tak som sa ho opýtal, čo to vlastne je. Keďže Milan chodil na florbalovú ligu v Nižnej, tak nám vysvetlil, čo to je za šport. Vtedy som ani len netušil, ako toto stretnutie ovplyvní ďalší chod klubu. Následne som išiel ako učiteľ s dievčatami na finálový

turnaj vo vybíjanej, kde dievčatá vo finále prehrali. Všimol som si na nich veľký športový potenciál a keďže dievčatá ostali veľmi sklamané z prehry, sľúbil som, že im nájdem šport, v ktorom by sa mohli uplatniť. Hneď na ďalší týždeň mi prišla pozvánka zo ZŠ Nižná na florbalový turnaj dievčat. Narýchlo som vybavil hokejky a výstroj potrebný pre florbal. Po príchode na turnaj sme zistili, že na ňom štartujú mladšie dievčatá, ale aj tak nám dali príležitosť zahrať si. Dievčatám tento šport učaroval. Následne sme dostali pozvánku na Majstrovstvá Slovenska do Košíc, kde sa dievčatá nestarali a skončili na piatom mieste. Všimol si ich aj vtedajší reprezentačný tréner Miroslav Hýlek. Niektoré dievčatá sa dostali aj do reprezentačného výberu a stali sa dlhoročnými reprezentantkami Slovenska - Mária Stančeková, Miroslava Kadučáková, Jana Kapinová, Michaela Krivulčíková.

Po úspechoch dievčat som raz doniesol hokejky aj na futbalový tréning Žatvy, či by sme neskúsili trochu zmenu. Polovica hráčov nad hokejkami ohrnula nos, ale niektorých to chytilo. V blízkej dobe sme sa skontaktovali s Mariánom Klimčíkom, ktorý viedol florbal v Nižnej a dohodli sa na priateľskom zápase. Zápas sme síce vysoko prehrali. Mnohí by si mysleli, že nás to odradí, ale nás to nakoplo ešte viac a florbalu sme sa úplne poddali.

Vtedy ste založili mestskú florbalovú ligu?

V tom čase už nefungovala mestská futbalová liga a tak sme sa rozhodli, že by sme po jej vzore vytvorili florbalovú ligu. Tak sme v roku 2005 otvorili prvý ročník, ktorý mal veľký úspech. V ďalšom ročníku liga dokonca prilákala aj tím z Liptova - Meteníkov z Likavky. V tom čase sme hrali súčasne aj Nižňanskú florbalovú ligu.

Florbal nás stále posúval ďalej, prvýkrát sme sa prihlásili aj na najväčší turnaj organizovaný v SR - Slovak Open. Tu sme si na pomoc zobrali aj dvoch hráčov z Tvrdošína - Milana Burdela a Jana Medveckého. V skupine sme narazili na veli-

kánov českého florbalu ako boli Tomáš Kafka, Radim Cepek, Michal Jedlička a ďalší. V tom čase sme ani poriadne nevedeli, proti akým svetovým hráčom nastupujeme.

Projekt dolnokubínskej florbalovej ligy. Účastníci, najväčšie derby, najvydarenejší ročník?

Florbal nás očaroval čím ďalej tým viac. Spolu s lídrami nižňanského a tvrdošínskeho florbalu Mariánom Klimčíkom a Milanom Burdelom sme vytvorili Oravskú florbalovú ligu. Z partie nadšencov sa stal ozajstný klub, začali sme pracovať aj s mládežou a vytvorili sme občianske združenie Žatva 90.

Kubínska liga bola vlastne odrazovým mostíkom pre fungovanie nášho klubu v súťažiach SZFB. Všetky ročníky hodnotíme ako vydarené. Či už zápasy s Likavkou, Jamajkou a tiež našimi juniormi mali naozaj výborné parametre.

Postup do 2. ligy a nakoniec extraligy. Splnili sa vám vaše predstavy a uspokojovalo vás účinkovanie v nich?

Keďže klub mal už dostatok kvalitných hráčov, rozhodli sme sa ukončiť účinkovanie v mestskej lige a ako prvý klub na Orave sme sa v roku 2008 prihlásili do celoslovenskej mužskej súťaže organizovanej Slovenským florbalovým zväzom. Bola to najnižšia súťaž - 3. liga, ktorú sme bez straty bodu vyhrali a postúpili sme do 2. ligy. Aj v druhej lige sa nám darilo. Celkovo sme skončili na treťom mieste.

Cez letné prázdniny však vedenie zväzu rozšírilo extraligu a ako tretiemu mužstvu druhej ligy nám patrilo právo štartovať v sezóne 2010/2011 v najvyššej súťaži. Do extraligy sme sa dostali teda v najkratšom možnom čase. V extralige sme absolvovali tri ročníky. Potom nastala prirodzená generačná obmena a niektorí mladší hráči sa rozhodli nepokračovať vo florbale. To nás donútilo ukončiť účinkovanie v extralige a prehodnotiť prácu klubu, hlavne s mládežou.

Ako to s klubom vyzerá v súčasnosti?

